

31^e Zondag door het Jaar A

Heer, bewaar mijn hart in vrede bij U. (Ps 131)

Van leven naar eucharistie

Van mensen die enige verantwoordelijkheid dragen, eisen wij ook een overeenkomstige bevoegdheid. Maar wanneer het gaat om een zending op het morele vlak, stellen wij terecht andere eisen. Het is dan niet voldoende specialist terzake te zijn, maar dan vragen wij dat leer en leven met elkaar zouden overeenkomen. Als deze harmonie ontbreekt zal de boodschap die gebracht wordt er sterk onder lijden.

Eerste lezing

Maleachi 1,14b – 2,2b.8-10

Ik ben een grote koning – zegt de Heer van de hemelse machten – en mijn naam wordt gevreesd onder de volken. Daarom geldt voor u, priesters, dit besluit: Wanneer gij niet luistert en wanneer gij u niet bekommert om de glorie van mijn naam – zo spreekt de Heer van de hemelse machten – dan laat Ik een vloek over u komen, dan vervloek Ik de zegeningen, die u gegeven zijn. Gij zijt van de weg afgeweken en hebt door uw lering velen laten struikelen; gij hebt het verbond met Levi te niet gedaan, – zo spreekt de Heer van de hemelse machten. – Daarom zal Ik zorgen dat gij bij het hele volk verguisd en versmaad wordt, omdat gij mijn wegen niet hebt bewandeld en in uw lering de mensen naar de ogen hebt gezien. Hebben wij niet allen één vader? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom bedriegen wij elkaar dan en schenden wij daarmee het verbond, dat met onze vaders is gesloten?

Tweede lezing

I Tessalonicenzen 2,7b-9.13

Broeders en zusters, wij zijn zachtzinnig met u omgegaan zoals een moeder die haar kinderen voedt en koestert. We waren u zo innig genegen, dat wij u graag mét het evangelie van God ons eigen leven hadden geschonken; zo lief waart

gij ons geworden. Gij herinnert u toch, broeders en zusters onze moeite en inspanning. Terwijl wij u het evangelie van God verkondigen, hebben wij dag en nacht gewerkt om maar niemand van u tot last te zijn. En daarom danken wij God zonder ophouden, dat gij het goddelijk woord der prediking van ons hebt ontvangen en aanvaard, niet als een woord van mensen, maar als wat het inderdaad is: het woord van God; en het blijft werkzaam in u die gelooft.

Evangelie

Matteüs 23,1-12

In die tijd sprak Jezus tot het volk en tot zijn leerlingen: "Op de leerstoel van Mozes hebben de schriftgeleerden en de Farizeeën plaats genomen. Doet en onderhoudt daarom alles wat zij u zeggen, maar handelt niet naar hun werken; want zelf handelen ze niet naar hun woorden. Zij maken bundels van zware, haast ondraaglijke lasten en leggen die de mensen op de schouders, maar zelf zullen ze er geen vinger naar uitsteken. Alles wat zij doen, doen zij om bij de mensen op te vallen; zij maken immers hun gebedsriemen breed en hun kwasten groot, ze zijn belust op de ereplaats bij de maaltijden en de voornaamste zetels in de synagogen, ze laten zich graag groeten op de markt en willen door de mensen rabbi genoemd worden. Maar gij moet u geen rabbi laten noemen. Gij hebt maar één Meester en gij zijt allen broeders. En noemt niemand van u op aarde vader; gij hebt maar één Vader, de hemelse. En laat ook geen leraar noemen; gij hebt maar één leraar, de Christus. Wie de grootste onder u is, moet uw dienaar zijn. Alwie zichzelf verheft, zal vernederd en wie zichzelf vernedert, zal verheven worden."

Van eucharistie naar leven

De gelovigen hebben een dubbele plicht tegenover de priesters. Zij moeten zeker veeleisend zijn tegenover hen. Zij moeten hen vragen dat zij getuigen van het evangelie niet enkel door hun prediking, maar ook door getrouw te beleven wat zij voorhouden. De priesters van hun kant kunnen hun voordeel doen met die eisen door zich af te vragen of hun dienstwerk nog echt is. De gelovigen moeten terzelfdertijd de priesters helpen volgens dit ideaal te leven. Het priesterlijk volk zal dan priesters hebben die het waard is.